

Samtal med...

Neale Donald Walsch

Neale Donald Walsch är en av världens mest kända andliga lärare och författare. Hans internationella bästsäljare *Samtal med Gud* har sålts i flera miljoner exemplar. Neale fick inspiration att skriva sin bok när han i frustration ställde flera frågor till Gud och sökte svar till sin egen svåra livssituation.

Han hade tidigare varit hemlös och bott i över ett år i ett tält. När han till slut lyckades få tag i ett jobb som discjockey på radio, och kunde skaffa sig en bostad, gick radiostationen i konkurs. Den natten satte han sig ner med papper och penna och skrev flera arga frågor till Gud om varför hans liv inte fungerade. Sedan somnade han på soffan, och väcktes halv fem på morgonen av en röst som frågade: *"Vill du verkligen ha ett svar, eller avreagerade du dig bara?"* Neale svarade tillbaka: *"Bägge. Jag avreagerar mig naturligtvis, men om det finns några svar så kan du vara djävligt säker ('sure as hell') på att jag vill höra dem!"* Svaret som kom var: *"Du är djävligt säker ('sure as hell') på många saker, men skulle det inte vara skönt att i stället vara himmelskt upplyst ('sure as Heaven')?"* Dialogen som följde blev boken *Samtal med Gud*.

Inspire: Hur väckte du din egen själsliga natur?

Neale: Min själsliga natur kommer från min mor, som var en väldigt andlig person. Jag skulle inte kalla henne religiös på så sätt att hon höll fast vid en specifik dogm eller trossystem. Men hon var en väldigt andlig person på så sätt att hon var djupt medveten om närvaron av någonting som hon kallade Gud, och hur den närvaron fanns uttryckt i hela hennes liv. Så från ett väldigt tidigt stadium levde jag i en miljö där Gud var ett självklart faktum. Jag ställde många frågor som

liten och min mor uppmuntrade mig att utforska dessa frågor. Ofta gav hon mig inte något svar utan frågade mig istället: *"Vad tror du?"* Så jag växte upp i en tradition där man ställde frågor i relation till Guds närvaro i livet.

Skulle det inte vara skönt att istället vara himmelskt upplyst?

Det blev väldigt naturligt för mig att alltid ställa frågor. Jag växte upp in en romersk katolsk tradition, men även vid en så ung ålder som 10 och 11 år ställde jag frågor till prästerna och undrade om

jag kunde prata med dem om Gud. De sade alltid ja, och de brukade ta med mig till deras lilla kontor och vi brukade prata om Gud i 30-45 minuter. Ofta brukade prästerna säga; *"Oh, vilken intressant fråga från en så ung man. Var får du dessa frågor från?"* Och jag

brukade berätta för dem att min mor alltid sade till mig att jag kunde ställa vilka frågor jag ville. Prästerna hade inte alltid svar på mina frågor, och det var

en präst som var väldigt generös med sin tid, och även väldigt rak och tydlig. Han sade; *"Jag har inte svar på den här frågan"*. Han brukade uppmuntra mig att bevara frågan inom mig under hela